

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 7. Fideles pro baptizandis ieunasse: eorum, qui in Pentecoste baptizandi erant, ieiunium ostensum: deque ieiunandi occasione, & origine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

Ieiunabant
etiam Re-
ges ante
baptismū.

ieiunio animaduerrere iubebantur, vt de The-
phonia Decij vxore, & Cyrilla eius filia, He-
na, Constantino, atque Armenia Rege huius
docuimus. Quare, cum Principes natura
ciles sint ad ea eligenda, quæ magis delectantur
si ante baptismum ieiunia detrectare possent,
vix est, vt credam, eos ieiunia immo
fuisse.

*Fideles pro baptizandis ieiunasse; eorum, qui in
recoeste baptizandi erant, ieiunium ostensum,
deque ieiunandi occasione,
& origine.*

CAP. VII.

Ieiunium
fidelium pro
baptizandis.

Immo religio ieiunij ante baptismum
fuit apud veteres, vt præter eos, qui bap-
tismi gratiam adepturi erant, sepiissime alij
Christiani in ediam perpessi fuerint: præter
veto, cum quis in cælo dignitatis gradum
stitutus, ad Christi cultum adducendus
vel grauis Ecclesiæ casus postulare videbatur.
Qua de re S. Iustinus Martyr. Orat. ad Anto-
nin. Pium sic ait: *quicumque persuasi fuerint, et
crediderint, vera esse, quæ à nobis traduntur, et
cuntur, ac viuere se ita posse receperint: orant
nantes, & petere à Deo priorum peccatorum rem-
sionem docentur, nobis cum illis una & orantibus
ieiunantibus.* Atque summus Christiane reli-
gionis Antistes ille Syluester, priusquam Con-

stantinum Imperatorem sacrosancto baptis-
mate ablueret, populo, clericisque præcepit,
ut tam pium, ac salutare opus ieiunio, & ora-
tione prouiderent, tradit enim Simeon Me-
taphrastes in vit. S. Syluest. cum autem imposuis-
set sanctus manum capiti Imperatoris, & preces de-
inde dixisset, & cum fecisset catechumenum, recessit:
& cum accessisset, quidquid erat sacri ordinis,
& ex populo eos, qui Christum consitebantur, præ-
cepit omnibus ieiunium, & preces. cui simile est,
quod refert vita S. Sebastiani, de SS. Polycar-
pi, & Sebastiani ieiunio, cum Chromatius vt-
bis præfectus in catechumenorum ordinem
lectus esset: tunc sanctus Polycarpus catechizauit
eum, iudixitque ei triduanum ieiunium: & accito
ad se sancto Sebastiano, tribus diebus, & noctibus eum
ieiunauit, orabantque pariter cum lachrymis, ut
spem nominis sui in salutem volentis credere Domi-
nus demonstraret. Existit autem hoc loco qua-
estio subdifficilis, & obscura; num etiam, qui in
diei quinquagesimi celebritate, quam græco
nomine Pentecosten dicimus, Christum bap-
tismo induebat, solita ieiunij lege tenerentur.
& causa dubitandi est: quia à die anniuersario
Christi ad vitam redeuntis vsque ad eum diem
ieiunia celebrare, Ecclesiastica traditio pro-
hibebat: vt propterea nec Christianæ fidei cà-
didati à communi consuetudine videantur
immunes, cum præsertim SS. Patrum testi-
monia generatim, & vniuersè sine exceptione
intelligi debeant. His tamen nil obstantibus,
affirmantem partem tueor, & traditioni de
non ieiunando his diebus, oppono eam legem,

Ieiunium
fidelium pro
baptismo
Constantini.

A Paschate
ad Pente-
costen fide-
les non ie-
iunabant.

Ieiunabant
etiam, qui
baptizandi
erant in
Pentecoste

qua singulis baptismi fonte consecrandis
nium indicebatur. Deinde Amalarius for
natus, vir sacrarum observationum impo
sciens, non leuem ita sentiendi occasio
præbuit lib. 4. de Eccles. Offic. cap. 28. cum
hora nona sacrosancto baptismati statim ve
ba faciens, eius originem à Cornelij rem
deducit his verbis: *hunc morem tenet non
Ecclesia in vigilia pentecostes, quem præcipue
nelius, qui, ut mereretur accipere baptismum,
nona erat orans, & ieiunans in domo sua.* Nisi
propterea hora nona baptismum in Pentec
ste celebrabant, quia Cornelio ea hora da
fuit: cur non etiam ex eo, quod ille ante Pen
tecosten ieiunauit, qui eo tempore baptiz
expiandi erant, ieiunij solennia obirent? Alio
Constantini Magni exemplum, quem post
spiritali ieiunium præmississe, ex suo ipsius

Constanti-
nus quādo
baptizatus.

cto, Simeone Metaphraste, & Nicephoro Ca
listo manifestum est. atqui idem Pentecoste
tempore donum sacrosancti baptismati ac
cepit. quia, cum paulo post, vñ decimo Kalen
Iunij, teste Socrate lib. 1. hist. Eccles. cap. 10.
mo ad æternam vitam, & fœlicem migraret
cœlum: & duo tantum tempora solentur bap
tismati olim decreta fuerint, spiritus in terram
lapsi celebritas, & dies Christi reuincens
memoria insignis: ex quo hic esse non potest
quod multis diebus ab vñdecimo Kalen Junij
distet: nemo qui rationis particeps sit, inuic
bitur, eius baptismum in priori contigisse. Qu
bus argumentis quanquam id liquido con
stat, tamen, vt firmiter lectores sibi persuadeat

nullo vnquam tempore, baptismali fonte mu-
 niendis ieiunij immunitatem datam fuisse,
 rem clarissimo S. Augustini testimonio com-
 probabo: qui serm. de Domin. in octau. Pasch.
 catechumenos ad ieiunium ita hortatur: *Nunc
 ergo dies parturitionis est, nunc tempus est, ut ius-
 qui que abstineat se non tantum ab illicitis, sed etia
 a quibusdam licitis, & orationibus, atque ieiunio
 vacet, quod si post Paschatis celebritatem ille
 sermo habitus est, omnes fatebuntur, etia ante
 Pentecosten quicumque baptismo donaban-
 tur, ieiunasse. verum autem primum, verum
 igitur & extremum. Sed de occasione, & ori-
 gine ieiunandi potest hic fieri mentio: de qua
 tamen nihil certi habeo, quod affirmem:
 coniectura tamen assequar, vt aliquid elicia-
 tur, quod aut verum sit, aut non absit longif.
 sine a vero. Hæc autem bipartita est. Nam,
 cum lego, Petro corpus ieiunio affligenti, my-
 steria de sacro baptismate impertiendo enun-
 ciata: sicut S. Ambrosius Epist. 82. scribit: *quid
 etiam sibi vult scriptura, que docet, ieiunasse Petrum,
 & ieiunanti, atque oranti de baptizandis gentibus
 reuelatum mysterium?* facile adducor, vt cre-
 dam, hinc ieiunij denunciandi Patres occasio-
 nem desumpsisse. Rursum, cum Author Con-
 stant. Apostolic. scribat, Christum ducem, &
 authorem salutis nostræ, post baptismum, iei-
 unasse, vt exemplum, & regulam præscribe-
 retis, qui noua innocentie stola decorandi e-
 rant: negare non possum, à Christi ieiunio tam
 illustrem consuetudinem deritasse. Verū Au-
 thoris verba audiamus: *Ante baptismū ieiunet, a Li. 7. c. 13.**

Ieiunij an-
 te bap-
 tismum occa-
 sio, & ori-
 go.

qui est baptizandus. etenim Dominus primus baptizatus a Ioanne, & in desertum ductus, postea quadraginta diebus, & quadraginta noctibus baptizatus est autem; & ieiunavit, non ad tollendas sordes; vel quod ieiunio sibi opus esset, sed ut veritatem comprobaret, & nobis regulam praeretur, quare Dominus in suam passionem non baptizatus, neque in mortem, neque in resurrectionem huiusmodi horum adhuc venerat, sed ad aliam institutionem: ideoque ex potestate post baptismum ieiunat, ut dominus Ioannis: qui vero in eius initiatur, primum ieiunare debet, & postea baptizari.

Ieiunium ante baptismum quare institutum, tempore, & modo ieiunandi.

C A P. VIII.

ET quanquam vel hic vnus locus ad ostendendum eius consuetudinis in dicendam significare potest: tamen puto etiam aliud veteres Patres in eam mentem impulsisse: nimirum in religionis nostrae mysteriis nihil inferendum esse genti, errorum tenebris oppressae. praemisso decem dierum ieiunio, sacris ritibus consueuisse, Apuleius lib. 2. & Polydorus Vergilius lib. 6. cap. 6. declarant. Vel certe ob hanc causam res sancita fuit, ut, quemadmodum propter immoderatam cibi cupiditatem, primi hominis crimen in posteros homines ethali contagione transfusum est, sic idem in baptismum

Secunda
causa ieiunij
ante baptismum.
Gentiles,
antequam
initiaretur,
ieiunabant.